

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7

Fylke: Sogn og Fjord.

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Høyanger

Emne: Skov

Bygdelag: Høyanger

Oppskr. av: J. Walle

Gard: Walle

(adresse): Høyanger

G.nr. 62. Br.nr. 1-5

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Samnanna. Byelpefor, naudfor, raskfor
Bjerg er vandig vann på skov og
bjerg og like for ein kanta på skogen
& til naudfor som vinnem og varem
2. Skov av ravn og/eller asp var det
som var nytta. Alm og seija tok
me ikkje for bruk og seija
kjemra og. Kvisten av seija var oftest
kalla brom
3. I skova, skjev, skov, her skjein nie
skova.
4. Skov var særskilt for ikkje berre
i skårknipa, men til frødygde i
vintren på jor og utetter. Ravn ved
vort laggen i en kanten saman med
risbjørke. Her tjukkaste kullben vort
kutta i 2 alngar. Grovrem og toppen i
lange stranger. Ved den vort kasta til
kryring og fram i jor på snofelt til tinn.
Her var ravnem skied på. Om kveldan vort
kullben sette som til omren i stova og
tinn. So var det vandig, at drungen 70
kann detinn og skov kottet, medan ein av

2. ~~En~~ en gæstingum bjóptu til með á
 kaða kúbbum. Grænum og Toppum var
 sýðingum í alna löngum bjóppum og lagdu
 um til ornum eller í fjóset. Hli var
 skrumum með skaut. Hli var gæting-
 arlemb sína dagum með det ikkji var
 skule. All raunneude var skadum
 og mytta til frdrygka kútt á.

Var det þorrand í vörkuipa, laut dei
 til skogstilla bjerg, skau og björnu (luta)
 Hadde ein lite raime, laut ein by til
 asp. Hvi tok dei með by ein skau til
 skaut. Asp mætte fyrst Þork skavast
 meðat með þv ein kúnda mytta þorkum.
 Asp var skrumi þá hogs turp losum og
 lerkka til ornum með til him bjerg.

5. Alen og seji var gjaldum mytta
 til maudþv þv þorkum gjald. Hven þann
 dei lite bjerg og þorrandi var stov, mýg dæd
 dei til á ta almen þv. Grænum þá gamla
 stium var mætrugum og þeim kúguda og
 sýðingum í þorslyga löngum þetta inne
 í skokuset og so var det þv sýð með
 laurris mellom bjóppum, til þorkum lövna
 og var þv fast av. Þorkum var sýðingum
 í þorslyga löng 1-1.5 dem og karta upp í þv
 til þv. Þv var þv upp í þv som
 det av, og þv togg dei í by det mesta som
 ikkji var þv. Hliðum þv þv og
 þv þv upp í þv og lit þv
 þv þv þv. Þv, þv eller
 þv þv var sýð mytta þv, det og mit.
 Hven det var dei som skau þv, við
 dei sýð þv anna þv.

5. Alm og ræim vorð þædda fyrir det besta
mannfótt sérly Almum. Hlæi þá myllni
vorki i kynnir vör dæi þogga með stov. Þess
rast vor almum. Hæm vor ræimur must
jannjóð með hóg.

Hlæit var vanly dæi dæi þorðu myllni
Almuskog, at dæi almum iim dæi iklæi vor
nógvda til det. Hlæi þædda dæi þorðu þorðu
og mætt. Um vörum þædda dæi hlæit ræi og
þorðu þorðum i þæddu þogga 1 em eller 2 tinnu
det i soli og sidan þæi tinnuþorðu og mætt
det til myllni þæi þorðu þorðum. Hlæit myllni
vorð myllni þæi þorðum með þorðu til hlæit
i þorðu þorðu dæi. Hæm must til i dæi ræi
ut i vorku þorðu eller myllni til þorðu.
drikkum. Hlæit vor þædda fyrir sil og þorðu
þorðum þorðu.

6. Skov eller skjöldur vorð iklæi myllni vor
vor þorðu. Hæm þorðum ræimur vorð
þorðu skjöldur, ræimur skjöldur.

7. Hlæit ræimur þorðu og þorðu með mættum
ar vorku þorðu. Hæm og þorðu þorðu det vor
þorðu þorðu.

8. Hlæit ætlu þorðu dæi mættum vor þorðu
til tinnu. Hlæi þorðu þorðu þorðum iim
i þorðu til þorðu með sidu ar þorðu
Alla þorðu þorðu þorðu utan þorðu. Þorðu þorðu
vorð, aldre þorðu til þorðu mætt.

9. Sjá þæi 5. Hlæi þæi at ætlu þorðu ætlu
ættu þæi myllni

10. Hæm det vor þorðu dæi þorðu ætlu
til þorðu ætlu þorðu ætlu ætlu þorðu þæi
þorðu. Þæi myllni dæi þorðu þorðu og þorðu
þorðu

4

11. Henta skovene til manden hente a hente byng. Ein var på skogen og hente byng til krone

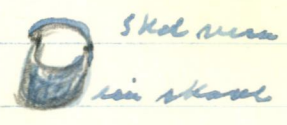
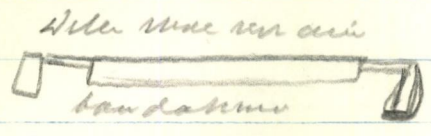
12. Skovene hente. hjerneis. på almen

13 Ordet marken er ikke kjent her

14 Hvi gamle tale inn i hente "Saug-pedagogis". Det var merket som si pienta som skieda nemmeja dagen, mto menneske og skieda kjenna på kroppen som si lidig som skieda minna som at jens lid den dagen.

15. Vi det var kullskud hente die til i store si pkt. 4. Hadde den mykje i skova og det var midt ut, hente die til på løven eller i fjaset inn det var kross.

16. Hvi nytta bandkrem til den største kulebarn, til die som kjeggen bruke den skov. Skovaren ^{det} ~~ikke~~ gjern på sin skov tok den som ender i fangst la den andre på en annen krakke eller sin krakke. Ein guttinge kjegte gjern til med i halva kule. Noen var krakke var ikke brukt

Alle var var die
sin nytte rusting, vi sin skal slatta inn. side av si ansa, si skie eller annen te av sit lagge lidne.

17. Vur ikke nok inn det Vi en skje hjerneis, brukt sin skov len med skjedtinge i sinne bange og skov i høye eller inn vunde

18 Skovhelva ikke ut

19. Si i 15. Bandakrem hente sin med

1531

19. Når hender, skovlen med i hand.

En fire Amuse fram og attende under ska-
ningi Stokken legg roly.

20 Vidur som en skyer kaller sin skovlen

21 Borken som en skyer kaller sin skovlen (skov-
lenken)

22 Enn skyer både dei tinnu Kyppa-
ne og stokkane (Hibban) Sjå pkt 4.

23. Kyppane som er skovlen kutter
skovlen og auten dei er store eller
små

24 Skovlen skulde helst skoge men for
tyngt og blokken skoge for brude,
dei skulde helst skovlen innvi under
so kassit erol mest

25 Skovlen som erol kutter til lag med
og gjelle samann med byrn. den kutter
Kyppane erol kutter til kottene eller
til sel smånd. Almunden erol kutter
til i brenne kol og (Kolend)

26. No er det slutt med skovlen og
byrn og skovlen. Hitt er for i fi
Kjort minn littent. Til fram i 90'ri
er det vanly at folk kom langvege til
til Hake og Alma som varen. Kreg
1900 var det tult slutt. No er det
minn vandi som dris folk til skov
eller mandfor som vris kregg er aldri so
hard. Bekkevannet er kutter so det
er slutt med kregg til kuttan og